

Woensdag 22 april 2020.

Aan de gemeente van Hemmen:

Genade zij u en vrede van Hem die is en die was en die komt...!

Het is 9.00 uur. Mijn bureau ligt er nog net zo bij zoals ik het gisterenavond heb verlaten nadat ik proestend mijn laptop heb dichtgeklapt. Naast het bosje verrukkelijk geurende seringes (uit een Hemmense tuin!!) ligt mijn mobiel en tussen een wirwar van snoeren, een etui en een muis met perzisch muismatje zwerft ook nog ergens een pen. Op het blocnootje staan wat losse krabbels geschreven die ik met veel moeite kan ontcijferen als aantekeningen die ik moet onthouden, doorgeven, of waarmee ik wat mee moet doen. Je zou niet zeggen dat dit de restanten van een kerkenraadsvergadering zijn. Maar dat zijn het toch echt, want gisterenavond beleefden wij een heuse digitale aflevering daarvan. Dat hadden we vorige maand ook al gedaan, maar toen hadden we gevideo-beld via whatsapp. Met twee mobiele telefoons, want we ontdekten dat je maar met hooguit vier mensen kunt bellen via whatsapp. Dat was toch wat ingewikkeld, dus daarom hadden we het dit keer wat professioneler aangepakt en zouden we via 'hang-outs' confereren. Voor de zekerheid hadden we maandagavond proefgedraaid en het ging behoorlijk goed: in eerste instantie hadden we alleen beeld van elkaar en geen geluid, maar na wat gegoochel met knoppen konden we elkaar toch zien en verstaan, zij het met enige vertraging op de lijn. Goedgemutst gingen we dus gisterenavond van start, maar wie schetste onze verbazing toen het er toch allemaal anders aan toeging dan tijdens onze generale repetitie van een dag eerder? Eén van ons bleef de hele vergadering buiten beeld en was wel te horen, maar slechts te zien als twee blauwe op elkaar gestapelde bollen; een ander was niet te horen, maar wel te zien in een bevroren beeld waarin alleen het bovenste gedeelte van zijn kruin zichtbaar was en dan was er ook nog een heel lenig kerkenraadslid dat de hele tijd op haar hoofd hing, tenminste zo leek het! We kregen er allemaal acuut de slappe lach van en die hilarische sfeer bleef de hele vergadering hangen, zeker toen er ook nog onbestemde en niet te herleiden geluiden bijkwamen die klonken alsof er ergens een luidbalkende ezel door de kamer aan het galopperen was. 'Zou dit het nieuwe normaal voor de gemeente van Hemmen zijn?', vroeg ik me af,

' of zouden we ons gewoon nog verder moeten bijscholen in de digitale mogelijkheden die ons ten dienste staan en waar we voorlopig nog wel aan overgeleverd zijn? Want na de knap gesproken, weloverwogen en persoonlijke woorden van de premier gisterenavond weten we dat voorlopig nog het meeste op zijn kop blijft staan in ons leven en samenleven...

Ik ga mijn aantekeningen ordenen, mensen bellen, plannetjes uitwerken en nadenken over hoe dingen die niet doorgaan op een andere manier toch vorm kunnen krijgen. Oh ja... en me opgeven voor een online computercursus....

Ik groet u!

Dus wij blijven altijd vol goede moed!

Wat ons drijft is de liefde van Christus.

Leef in vrede met elkaar, dan zal de God van de liefde en vrede met u zijn.

Ds. A.E.I. Zaal

